

[Unmack.]

bund, men ogsaa dem bør Principalerne tage sig af paa noget lignende Maade, som Tilfældet bliver efter disse Love.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslagene uden Betingelser, men i Haab om, at den højtærede Socialminister vil imødekomme det Ønske, som jeg har udtalt om at indføre en Tidsbegrænsning eller en Revisionsbestemmelse i det første af Lovforslagene.

Axel Christensen: Det første af de Lovforslag, der her foreligger til Behandling, tager for det første Sigte paa en anden Beregningsmaade af Tilskuddet, en Beregningsmaade, som vil bevirke en mere jævn Fordeling af Statstilskuddet i Henhold til Indtægtsforholdene og de Bidrag, som de respektive Kassers Medlemmer selv præsterer. Denne Ændring kan vi fra mit Partis Side baade tiltræde og anbefale.

For det andet foreslaas det, at man skal gaa over til at gøre Tilskuddenes Størrelse bevægelig efter Pristallet. Under de svingende Prisforhold, som raader, finder vi en saadan Foranstaltning gavnlige og paakrævet. Vi ser saaledes paa det, at det er naturligt at sætte ind paa disse Omraader i en Tid, hvor Arbejdsløsheden er voksende. Vi er klar over, at Bidragene fra Arbejdernes egne Rækker til Dækning af Arbejdsløshedskassernes Udgifter er af en saa væsentlig Størrelse, at det med Rette kan siges, at disse Bidrag fra Arbejderne selv danner det solide Grundlag for Arbejdsløshedskassernes Bestaaen.

De Oplysninger og Udregninger, som ledsager begge Lovforslagene, taler jo paa afgørende Maade for, at man sætter ind med disse Ændringer med Hensyn til Statskassens Tilskud, og det kan vi fuldt ud slutte os til.

Angaaende Lovforslaget om en Pristalsændring pr. 1. December 1939 og et ekstraordinært Tilskud skal jeg sige, at naar man i forskellige Erhvervsgræne i de senere Maaneder har været udsat for de store Prisstigninger, som Tilfældet er, er det indlysende, at de af Arbejderklassen, som kommer ud i Arbejdsløshed, i høj Grad maa mærke den Dyrtdid, som allerede har sat ind. Det er i Virkeligheden de Mennesker, som kommer ud i langvarig Arbejdsløshed, der mest maa beklages i dette Land. Naar Forholdene ligger saaledes, at f. Eks. Arbejdsmændene, der udgør den største Gruppe, maa udrede 124 Kr. om Aaret i Kontingent til deres Arbejdsløshedskasse ud af en Aarsindtægt paa 2 162 Kr., maa det

staa klart for enhver, at Arbejdsmandsforbundet har belastet sine Medlemmer med et stort Bidrag til Opretholdelse af deres Forsikring. Jeg ser derfor ikke rettere, end at dette maa medføre, at man fra Statens Side yder den Ekstrahjælp, som der her er Tale om, og jeg finder det naturligt, at man atter til Foraaret, saaledes som det fremgaar af Lovforslaget og forskellige Udtalelser, faar Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal og tage Stilling til Problemet for Tiden fremefter.

Jeg ser saadan paa det, at Lovforslaget ikke gaar videre, end at Arbejderstanden med Rette kan forvente, at Rigsdagen vil gaa med dertil. Man maa gøre det i en Tid, hvor Forholdene udefra sætter ind med saa store Vanskeligheder, som Tilfældet er paa forskellige Omraader, Vanskeligheder, som skaber Dyrtdid og øget Arbejdsløshed. Det er kun rimeligt, at man tager dette Hensyn.

Fra mit Partis Side stiller vi os derfor velvilligt til en hurtig Behandling, og jeg skal hermed anbefale de to foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for den overordentlig velvillige Modtagelse af Lovforslagene, og ikke mindst takke Partiet Venstres Ordfører (Stensballe), fordi han frafaldet Ønsket om Nedsættelse af Udvalg. Det er jo ikke min Skyld, at man i det andet høje Tings Udvalg paa Grund af den knappe Tid ikke ansaa det for nødvendigt at lade optrykke de Oplysninger, der var fremsendt fra Ministeriet. Jeg forstaaer, at man heller ikke ønsker, jeg her skal gøre Rede for det meget omfattende Materiale, som blev fremsendt, og som i øvrigt for den største Dels Vedkommende i Forvejen er offentligt tilgængeligt.

Det ærede 19de tingvalgte Medlem (Unmack) udtalte Ønsket om en Revisionsbestemmelse. Dette vilde forsinke Lovforslagets Gennemførelse, og jeg beder meget om, at det ærede Medlem ikke fastholder et saadant Ønske. Forudsætningen for Pristalsreguleringen af Aarslønningerne er jo den Overenskomst, som er indgaaet mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, og som kun hviler paa en fortsat à jour-Føring af Lønningerne, ikke en Forhøjelse af Reallønningerne, men kun en Fastholden af den nominelle Løn, der findes i Øjeblikket. Det er i og for sig ogsaa Baggrunden for Pristalsreguleringen af Aarslønningerne, idet en Undladelse af at gennemføre Pristalsregulering vilde føre til, at Kasserne efterhaanden kun fik de 15 pCt.,